

Estapé respon

Fabián Estapé

L'aparell del PSC, l'enveja de tothom

—**Professor Estapé, comencem el 2010 amb diversos casos de presumpta corrupció als Països Catalans...**

—A mi em fa l'efecte que ningú no té tants problemes com el senyor Antich a Palma, més que no al País Valencià, perquè els valencians sempre tenen dos avantatges: la manera de tapar-ho tot a Castelló de la Plana per part de Carlos Fabra és exquisida! I, d'una altra banda, que si no ho tapen tot a Castelló, ja ho fan a Alacant els amics del senyor Ripoll. Per tant, en saben molt. A Catalunya la cosa es limita sobretot a l'àmbit municipal, però la bola s'anirà fent més gruixuda, em temo...

—**El 2010 vindran més sorpreses, gràcies als polítics o a algun altre Millet?**

—Tan maco com el cas Millet, en dubto, però hi haurà alguna sorpreseta! I la pobra filla, la Gemma, que ha demanat el subsidi de desocupació, que el pugui cobrar. Les almoines també per aquesta senyoreta, i no només per a en Bartu!

—**Els implicats en el cas Pretòria, excepte Luigí, han passat les festes amb la família després d'haver pagat fiances quantioses. Us ho creieu, que veïns de Santa Coloma de Gramenet han posat diners de la seva butxaca per ajudar l'ex-alcald?**

—La Manuela de Madre podria quedar tocada també, pel cas Pretòria. No em sorprendria que la següent encausada fos ella. i si ha posat diners per a en Bartu...

—**Serà molt interessant de veure què passa en aquest municipi i en més implicats en casos de corrupció a les eleccions locals, el 2011. Aleshores la gent ja haurà perdonat els qui fiquen la mà a la caixa?**

—Els passarà factura, de segur, però de vegades la factura ja ha estat cobrada, i es recorden favors que s'han fet des de l'alcaldia. Potser el PSC se'n surt i manté la majoria. I en el cas dels convergents, la trompada d'Alavedra i Prenafeta es notarà.

—**El 2010 també tindrà repercussió a Catalunya la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. Havia de ser l'octubre del 2009, després el novembre i finalment abans de Nadal... Quan l'espereu, vós, la sentència?**

—No en tinc ni idea. El 20 de gener és el meu sant. Pot ser aquest dia?

—**Com més temps passi, més dura serà la sentència?**

—Es pot embolicar més, però jo ja m'espero qualsevol cosa. Que no m'amarguin les festes, aquests del Tribunal Constitucional.

—**El defensor del poble, triat pel PSOE, també va presentar un recurs contra l'Estatut, no només el PP.**

—Políticament, seria una bestiesa total. El PP és el partit que va recórrer contra l'Estatut i blocà el Tribunal Constitucional anterior. Això del defensor del poble és una rucada; especular amb Múgica és de desgraciats.

—**Un cop fort a l'Estatut amb la connivència del PSOE seria la sentència de mort del PSC a Catalunya a les properes eleccions?**

—Hi ha maquinària política i electoral al carrer Nicaragua per a aguantar el cop. Ja li agradaria, al senyor Mas, tenir una eina com la del PSC per a aquests casos.

—**Què veieu més probable a Catalunya, la sociovergència, un tercer tripartit o un govern de CIU amb suports d'ERC o el PP?**

—La sociovergència, recolzant-se de forma abusiva en el senyor Ridao.

—**El 2010 serà l'any de Zapatero a la Unió Europea. Què pot aportar el seu perfil a l'Europa dels 27?**

—No aportarà res. Crec més en Suïssa que en l'Europa dels 27 dirigida per ZP.

Gemma Agullera

Mercat i política

Muriel Casals

Regals i PIB

Una de les informacions més populars en acabar l'any és la que fa referència al ritme de creixement del producte interior brut (PIB), és a dir, de la riquesa generada dins de cada estat. El 2009, les xifres hauran estat negatives en la majoria dels casos, cosa que ens fa pensar que som una mica més pobres que l'any anterior.

Ara bé, no és del tot segur que el producte obtingut com la suma del valor de les mercaderies que han aconseguit de vendre totes les empreses del país sigui efectivament la millor mesura del benestar de la població. L'economia convencional mesura el valor aportat al mercat per l'activitat econòmica a partir del càlcul de la diferència que hi ha entre la satisfacció dels compradors, mesurada pel preu que han pagat en realitzar la compra, i els costos que ha implicat la producció d'aquells béns i serveis. És l'anomenat valor afegit per l'economia durant un determinat període.

L'economista Joel Waldfogel s'ha entretingut a calcular la pèrdua de satisfacció col·lectiva que origina el costum dels regals repartits al voltant de les festes de Nadal. El seu raonament es basa en la constatació que comprem millor quan ho fem per a nosaltres que no quan comprem pensant en algú altre. Això fa que molt sovint els qui reben un regal n'obtinguin una satisfacció que, segons l'anàlisi econòmica, és inferior al preu pagat pel comprador. Hi ha doncs, una part de valor que es perd, una part del PIB que s'evapora.

Per entendre el veritable valor econòmic del gest de fer i rebre regals ens cal reconèixer que la mesura del benestar inclou elements que el preu de compra-venda no mostra.

UAB